

РЕШЕНИЕ

№ 4431

гр. София, 12.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 88 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЛОРА ЛЮБ. ДИМОВА
ПЕТКОВА

при участието на секретаря БОЖИДАРА П. КУБАДИНОВА
като разгледа докладваното от ЛОРА ЛЮБ. ДИМОВА ПЕТКОВА
Гражданско дело № 20211110144732 по описа за 2021 година

Производството е по реда на Част Втора, Дял Първи на ГПК.

Производството е образувано по= искова молба на И. И. М. срещу [фирма], с която е предявен конститутивен иск за обявяване за окончателен на сключения предварителен договор от 29.01.2016 г. между ищцата в качеството ѝ на купувач и ответника в качеството му на продавач за покупко-продажба на лек автомобил ***, модел ***, с рег. № ****, шаси VSSZZZ6JZGR052168 за сумата от 9 639 лв., съединен с осъдителен иск за ответника да заплати на ищцата неустойка, предвидена в чл. 6.1. от сключения договор в размер на 19 276 лв., а при условията на евентуалност в случай, че главните искове не бъдат уважени, се иска ответникът да бъде осъден да заплати на ищцата сумата от 9 639 лв., представляваща пълната продажна цена по сключения предварителен договор от 29.01.2016 г., която е платена от купувача. Претендира се законна лихва от подаване на исковата молба до окончателно изплащане на сумите, както и присъждане на сторените разноси

В исковата молба се твърди, че на 29.01.2016 г. между ищцата И. И. М. и [фирма] е сключен предварителен договор за продажба на лек автомобил ***, модел ***, с рег. № ****, ИНПС VSSZZZ6JZGR052168, като в договора било уговорено да сключат окончателен договор до 5 години от сключването на предварителния, а ако това не се случи по-рано да се явят на 11.01.2016 г., в 14 часа в кантората на Нотариус В. Ч., за да оформят сделката. Ищцата твърди, че в качеството си на купувач изцяло е погасила задълженията си, като е изплатила изцяло дължимата продажна цена в размер на 9 639 лв. Посочено е, че на 27.11.2015 г. ищцата е платила капаро за автомобила в размер на 500 лв от собствения си акаунт в *** по време на промоционална кампания „Черен петък“, по време на която цената на автомобила е била посочена по грешка в размер на 11 786 лв., вместо 23 277 лв. След проведени разговори търговецът *** поради допуснатата грешка се съгласява да плати цената от 11 491 лв. на посочено от ищцата юридическо лице, вследствие на което бил

сключен договор за обезщетение между [фирма] /посочено от И. И. М./ и [фирма]. /****/. Сумата от 11 786 лв. е постъпила по сметка на [фирма] на 16.12.2015 г. [фирма] придобива автомобила по силата на договор за покупко-продажба, сключен на 07.12.2015 г., за заплащането на цената на автомобила на 08.12.2015 г. И. И. М. превежда по сметка на [фирма] сумата от 21 039 лв., като на същия ден [фирма] ги превежда на прехвърлителя [фирма] – официален вносител на авомобили *** за ***. Твърди, че в уговорения срок окончателен договор за покупко-продажба на автомобила между [фирма] и И. И. М. не е сключен, като представител на ответника не се е явил и на посочената дата в кантората на Нотариус Ч.. С оглед неизпълнението на ответника да прехвърли автомобила и на основание сключения договор, ищцата твърди, че дружеството продавач ѝ дължи и неустойка. При условията на евентуалност се иска връщане на платената цена по предварителния договор.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника [фирма], в който се съдържат възражения за недопустимост и неоснователност на предъявените претенции. Ответникът твърди, че сключеният предварителен договор от 29.01.2016 г. е невалиден поради липса на съгласие. Сочи, че предварителният договор е подписан от Ил. Р. И. /майка на И. И. М./, действаща като управител на [фирма] и то само на последната страница, а не и на всички страници, включително под уговорките относно цената, начина на плащане, срока за прехвърляне на автомобила и санкционната клауза, поради което и липсва съгласие по отношение на тези договорки. Оспорва верността на предварителния договор за покупко-продажба и съдържанието му, като заявява, че волеизявленията в него са симулативни. Твърди, че документът е съставен за нуждите на ищцата и съдържа изгодни за нея факти, както и че е антидатиран. В случай, че договорът бъде приет за валиден е направено възражение, че законният представител на [фирма] Ил. И. Р. е действала във вреда на дружеството, като се е договорила с И. И. М. относно продажната цена на автомобила. В случай, че съдът намери договорът за валиден, възразява, че ищцата е неизправна страна, тъй като не е платила продажната цена, а направеното плащане било на друго правно основание и към друг получател – М. М.. Поради това и счита, че договорът не е породил правните си последици. Допълва, че не е бил запознат със сключения договор, тъй като след настъпване на фактическа раздяла между едноличния собственик на капитала на ответника М. М. и ищцата И. М., управителят Ил. И. задържала и не предавала документите на дружеството. Ответникът не оспорва, че [фирма] е придобило собствеността върху автомобила, но оспорва твърдението ищцата да е договорила с *** отношенията по повод сбърканата му цена. Твърди, че всички разходи за закупуването на автомобила от [фирма] били за сметка на [фирма]. Твърди, че извършените от ищцата преводи за сумата от 17 039 лв. и 4 000 лв. били вноски за сметка на М. М. – едноличния собственик на капитала на [фирма] и не са плащане по договора. Оспорва сумата 11 400 лв. да е била изплатена на И. И. М. като обезщетение, твърди, че основанието за заплащането на сумата е връщане на парична вноска от М. М., който бил съпруг на ищцата. Оспорва съдържанието на приложения към исковата молба констативен протокол. По отношение на претендираната неустойка твърди, че същата би била дължима единствено в случай, че предварителният договор не би бил обявен за окончателен и автомобилът остане в патримониума на продавача. Недопустимо било предявяването на двата иска Твърди, че държането на автомобила било предадено на И. И. М. на 07.12.2015 г. в качеството ѝ на съпруга на едноличния собственик на капитала на дружеството, поради това и с нотариална покана, изпратена от нотариус И. Д., връчена ѝ на 30.04.2020 г., И. М. била поканена да върне автомобила. Със същата покана ищцата била поканена да заплаща обезщетение за ползване на процесния автомобил в размер на 18 лв. на ден. И. И. М. и майка ѝ Ил. И. не се явили в кантората на нотариус Д. за връщане на автомобила, за което били създадени протокол акт № 187 от 04.05.2020 г. и протокол акт № 21.05.2020 г. Твърди, се след фактическата раздяла между съпрузите И. и И. М., майката на ищцата и предишен управител на [фирма] задържа незаконосъобразно счетоводните документи на дружеството. Счита, че легитимиран да

отговаря по евентуалния иск за връщане на недължимо платената продажна цена на автомобила в размер на 9 639 лв. е М. М., а не ответното дружество. Моли за отхвърляне на предявените иски и присъждане на разноски.

С отговора на исковата молба при условията на евентуалност, в случаи, че искът на И. И. М. с правно основание чл. 19, ал. 3 ЗЗД бъде отхвърлен е предявен евентуален насрещен осъдителен иск за заплащане на сумата от 18 900 лв., представляваща обезщетение за ползване на л.а. ***, модел ***, с рег. № ****, ИНПС VSSZZZ6JZGR052168 без основание за периода от 01.03.2019 г. до 13.01.2022 г., ведно със законната лихва от подаване на насрещния иск – 14.01.2022 г. до окончателно изплащане на, сумата 3 018, 32 лв. – обезщетение за забава върху обезщетението за ползване в периода от 01.04.2019 г. – 13.01.2022 г.

Твърди, че сумата се дължи от И. И. М. като обезщетение за ползване без правно основание на л.а. ***, модел ***, с рег. № ****, ИНПС VSSZZZ6JZGR052168, тъй като предавателният договор от 29.01.2016 г. е невалиден и не е произвел правни последици. По този начин като е ползвала вещта без правно основание И. И. М. се е обогатила за сметка на [фирма].

В случай, че искът на И. И. М. с правно основание чл. 19, ал. 3 ЗЗД бъде уважен е предявен евентуален насрещен осъдителен иск за заплащане на сумата от 4 273, 66 лв., представляваща заплатени от насрещния ищец разходите за застраховка „Автокаско“ на л.а. ***, модел ***, с рег. № ****, ИНПС VSSZZZ6JZGR052168 за периода от 17.12.2015 г. до 11.07.2022 г., с която сума се е обогатил ответникът по насрещния иск, ведно със законната лихва от датата на подаване на насрещния иск – 14.01.2022 г. до окончателното заплащане, сумата 1 470, 93 лв., представляваща заплатени от насрещния ищец разходи за застраховка „Гражданска отговорност“ на л.а. ***, модел ***, с рег. № ****, ИНПС VSSZZZ6JZGR052168 за периода 17.12.2015 г. – 11.07.2022 г., с която сума се е обогатил ответникът по насрещния иск, ведно със законната лихва от датата на подаване на насрещния иск – 14.01.2022 г. до окончателното заплащане, .

Твърди се, че И. И. М. се е обогатила със сумата от 5 000 лв. като за процесния период от 07.12.2015 го до 31.12.2020 г. е ползвала без правно основание автомобил, разходите за който са били изцяло погасявани от [фирма], а. тя си е спестила разходите за застрахователни премии.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил писмен отговор на насрещните иски, подаден от И. И. М. чрез процесуалния ѝ представител адв. Н., в който се поддържа недопустимост, неоснователност и недоказаност на предявените претенции. Твърди се, че [фирма] е учредено през 2010 г. от И. И. М., която е била едноличен собственик на капитала и управител на дружеството, като на 14.11.2014 г. майка ѝ Ил. И. Р. е вписана като управител. На 30.07.2006 г. И. И. М. и М. М. сключват граждански брак в гр. София. През 2014 г. съпругът се разболява, вследствие на което съпругата напуска работа и започва да се грижи за него и децата им, като се договоря с работодателите ѝ да ги консултира чрез дружеството [фирма]. на 21.10.2014 г. И. И. М. прехвърля дяловете си в [фирма] на М. М., с цел да може да получава обезщетение за безработица. На 09.07.2019 г. с решение на едноличния собственик на капитала е сменен управителя на [фирма]. твърди, се че автомобилът е владян от И. И. М. на валидно правно основание, а именно сключени между страните предварителен договор за покупко-продажба. Поддържа още, че в процесния период М. М. също е ползвал автомобила. По отношение на заплатените застрахователни премии сочи, че същите са платени от [фирма] съгласно договореното в предварителния договор. Отделно твърди, че тя лично с нейни средства е заплащала процесните премии. Соци, че от самото начало на капариране на автомобила е третирила автомобила като неин собствен, поддържала го е и е заплащала разходите за него и тя е регистрирана като собственик в сервиза на [фирма]. [фирма] не е заплащало данъци и такси за автомобила, а същите са

заплащани от И. И. М.. Прави възражение за погасяване по давност на претендираните суми. В случай, че главните ѝ иски не бъдат уважени прави възражение за прихващане с платените от нея суми за застрахователни премии и обслужване на автомобила.

В открито съдебно заседание, проведено на 12.12.2013 г. се явяват процесуалните представители на страните по делото, които поддържат заявените си претенции и оспорват претенциите на насрещната стран.

По делото са постъпили писмени бележки от И. И. М. , подадени чрез адв. Н. и от [фирма], подадени чрез адв. П..

Софийският районен съд, след като взе предвид становищата на страните и ангажираните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, намери за установено следното от фактическа страна:

Като безспорни и ненуждаещи се от доказване са отделени обстоятелствата, че [фирма] е придобило правото на собственост върху лек автомобил ***, модел ***, шаси VSSZZZ6JZGR052168, с рег. № **** по силата на договор за покупко-продажба от 07.12.2015 г.

По делото е извършена служебна справка на вписваните обстоятелства по отношение на [фирма], ЕИК *** в Търговския регистър. Дружеството е учредено на 12.03.2010 г. от едноличния собственик на капитала И. И. М., като тя е вписана като управител на дружеството. На 14.11.2014 г. е вписана промяна относно едноличния собственик на капитала на [фирма], като е посочено, че това е М. Д. М.. На 14.11.2021 г. И. И. М. е заличена като управител и на нейно място е вписана Ил. Р. И.. На 09.07.2019 г. досегашният управител е заличен и като управител на дружеството е вписана Р. С. М..

Страните не спорят, че през 2006 г. И. И. М. и М. Д. М. сключват граждански брак, като по делото са налице твърдения, че са в процес на развод, но не са представени доказателства, от които да се установява, че е постановено решение за развод и същото е влязло в сила.

Не се спори по делото, че Ил. Р. И. е майка на И. И. М., а Р. С. М. е майка на М. Д. М..

По делото са събрани писмени и гласни доказателства.

От приетата като доказателство по делото разпечатка от електронна поща /л.4/ на И. И. М., се установява, че на 27.11.2015 г. е направена поръчка № 1000878907 в ***, по която купувач е ищцата и е платена сумата от 500 лв.

По делото са приложени разпечатки от електронна поща на И. И. М. /л.145-151/ от проведена електронна кореспонденция между ищцата и лица, представители на ***, видно от посочените податели и получатели, във връзка със закупуването на л.а. *** ** от кампания „Черен петък“ на *** на цена, посочена на сайта на ***, както и воденото на преговори във връзка с уреждане отношенията между И. И. М. и ***.

Приет като доказателство по делото е договор за обезщетение, сключен между [фирма] ООД, [фирма] и [фирма] /***/. В преамбюла на договора е посочено, че на 25.11.2015 г. между *** и [фирма] ООД бил сключен договор за представяне на продукти на [фирма] по време на промоционална кампания „Черен петък“, проведена на 27.11.2015 г. По време на промоционалната кампания цената на автомобил лек автомобил ***, модел ***, шаси VSSZZZ6JZGR052168 била изписана погрешно от *** в размер на 11 786 лв., вместо 23 277 лв. [фирма] е резервирала автомобила като е платила капаро за това в размер на 500 лв. и желае да сключи договор за покупко-продажба на погрешно посочената цена, поради което *** желае да компенсира [фирма] за вредите, които би претърпяла, ако сключи договор за покупко-продажба за автомобила с [фирма] ООД на действителната цена, вместо на погрешно посочената. В чл. 1 от сключения договор страните се съгласили *** да изплати по банковата сметка на [фирма] сумата от 11 491 лв., [фирма] ООД ще сключи договор за

покупко-продажба с [фирма] и ще продаде л.а. ***, модел ***, шаси VSSZZZ6JZGR052168 за сумата от 23 277 лв. и ще издаде фактура на [фирма] за същата стойност, като *** ще изплати сумата от 11 786 лв. на [фирма] по банков път в рамките на 7 работни дни от получаване на копие от подписания договор за покупко-продажба, сключен между [фирма] ООД и [фирма]. Договорът е подписан от законния представител на [фирма] управителя Ил. И..

По делото е приет като доказателство договор за покупко-продажба на лек автомобил от 07.12.2015 г., сключен между [фирма] ООД в качеството му на продавач и [фирма] в качеството му на купувач, по силата на който продавачът продава, а купувачът купува л.а. ***, модел ***, шаси VSSZZZ6JZGR052168 за сумата от 23 277 лв., включваща разходите за доставка и транспорт до София. Съгласно чл. 3 от сключения договор купувачът е длъжен да заплати пълния размер на продажната цена в 5-дневен срок, като я преведе по банковата сметка на продавача. Приета като доказателство по делото е Фактура № 2500001769 от 09.12.2015 г., издадена от [фирма] ООД на [фирма] за сумата от 23 277 лв. за закупуването на л.а. ***, модел ***, шаси VSSZZZ6JZGR052168.

Като писмено доказателство по делото е приложен предварителен договор за покупко-продажба от 29.01.2016 г., сключен между [фирма] в качеството му на продавач и И. И. М. в качеството ѝ на купувач. От договора се установява, че страните са се съгласили, че на 27.11.2015 г. купувачът платил капаро в размер на 500 лв. за покупката на автомобил „*** ***” от собствения си акаунт в *** по време на промоционална кампания „Черен петък“, по време на която цената на автомобил а е посочена неумишлено по грешка в размер на 23 277 лв., след разговори с *** и поради тази грешка те се съгласили да платят сумата от 11 491 лв. на посочено от купувача юридическо лице, за което се сключил договор за обезщетение между [фирма], [фирма]. - *** . На 07.12.2015 г. [фирма] придобило автомобила вместо купувача. За заплащането на цената купувачът предоставил свои собствени лични средства в общ размер на 21 039 лв. на [фирма] чрез банкови преводи, осъществени на 08.12.2015 г. На 04.01.2016 г. [фирма] върнала на купувача сумата от 11 400 лв. от общо преведената 21 039 лв. Страните са сключили договор по силата на който продавачът [фирма] продава, а купувачът И. И. М. продава л.а. ***, модел ***, шаси VSSZZZ6JZGR052168. Съгласно чл. 2 от сключения договор цената на автомобила е в размер на 9 639 лв. и е платена изцяло от купувача на 08.12.2015 г. Според чл. 3.1. владението на автомобила се предава от продавача на купувача в деня на сключването на договора, а според чл. 3.2. собствеността върху автомобила ще бъде прехвърлена в срок най-късно до 5 години от подписване на настоящия договор, като в случай, че прехвърлянето не се осъществи по-рано страните се задължават да се явяват на 11.01.2021 г. в канцеларията на нотариус В. Ч. в 14.00 часа, за да сключат сделката. Съгласно чл. 4.3 от договора продавача се задължава да заплаща всички разноси, свързани с нормалната употреба и поддръжка на автомобила, включително, но не само застраховка „Гражданска отговорност“, застраховка „Автокаско“, закупуване и смяна на гуми, подмяна на консумативи и ремонти, като в замяна купувачът ще предостави за временно ползва автомобила на посочено от [фирма] лице след предварителна уговорка. Съгласно чл. 6.1. от договора при забава, отказ или неявяване на продавача за прехвърляне на собствеността на автомобила, той дължи на купувача връщане на заплатената цена в двоен размер.

Прието като доказателство по делото е удостоверение с изх. № 5 от 09.01.2023 г., издадено от нотариус М. К., видно от което на 29.01.2016 г. под рег. № 834 в общия регистър на нотариуса е извършена нотариална заверка на подписа на Ил. Р. И. като управител на [фирма] на пълномощно за лек автомобил. Видно от удостоверението пълномощното е оттеглено с декларация с рег № 9130/12.07.2019 г. по описа на нотариус К., като декларацията е направена от Р. С. М. в качеството ѝ на управител на [фирма]. /л. 331/.

Прието като доказателство е удостоверение с изх. № 27/02.03.2023 г. /л. 332/, видно от което нотариус М. К. е посочила, че н 29.01.2016 г. в общия регистър на нотариуса са записани следните нотариални удостоверявания 1/ под рег. № 833/29.01.2016 г. – нотариална заверка на подписа на Ил. Р. И. в качеството ѝ на управител на [фирма] на пълномощно с упълномощени лица И. И. М. и М. Д. М., пълномощното е оттеглено с декларация № 9130/12.07.2019 г. и под рег. № 834/29.01.2016 г. нотариална заверка на подписа на Ил. Р. И. в качеството ѝ на управител на [фирма], с което на пълномощно са упълномощени лицата И. И. М. и М. Д. М., пълномощното е оттеглено с декларация № 9130/12.07.2019 г.

Като доказателство по делото е прието пълномощно от 26.01.2016 г., издадено с нотариална заверка на подписа на законния представител на [фирма], с което М. Д. М. и И. И. М. са упълномощени да управляват собствения лек автомобил на дружеството, включително да се разпореждат с него.

Приети като доказателства е писмо с изх. № 20-00-5548/13.12.2022 г. на ТД на НАП, видно от което в отчетните регистри по ЗДДС /СД и дневник покупки/ през 2016 г. декларирана покупка на л.а. „*** ****“, за която не е упражнено право на ползване на данъчен кредит.

По делото е прието като доказателство извлечение от банкова сметка на [фирма], от което е видно, че на 08.12.2015 г. по сметка на дружеството са постъпили сумите 4 000 лв. и 17 039 лв., наредени от И. И. М. с основание „за сметка на М. М.“ вноска едноличен собственик. На 08.12.2015 г. от сметката на [фирма] е нареден превод в полза на [фирма] ООД за сумата от 23 277 лв. с основание ***, модел ***, шаси VSSZZZ6JZGR052168. На 16.12.2015 г. е получено плащане от [фирма]. по договор за компенсация в рамер на 11 491 лв.

От приетия като доказателство констативен протокол от 11.01.2021 г., съставен от Нотариус В. Ч. по молба на И. И. М., се установява, че във връзка със сключването на окончателен договор за покупко-продажба по Предварителен договор от 29.01.2016 г. в кантората на нотариуса се е явила И. И. М. – купувач по цитирания договор, но представител на дружеството продавач не се е явил

Като доказателство по делото е приета нотариална покана до И. И. М. и Ил. Р. И. от [фирма], изпратена чрез нотариус И. Д., връчена на ищцата на 30.04.2020 г., а на майка ѝ на 19.05.2021 г. С нотариалната покана И. И. М. е поканена да заплати наем на ползвания от нея автомобил ***, модел ***, с рег. № ****, ИНПС VSSZZZ6JZGR052168, собственост на [фирма], в размер на 7 560 лв. за периода от м. 03. 2019 г. до м. 04.2020 г., както и да заплати сумата от 882, 41 лв. за платени за сметка на [фирма] гражданска и имуществената застраховка на автомобила в 7-дневен срок от връчване на поканата. Приет като доказателство е Протокол № 69, том IV от 21.05.2020 г., издаден от М. А. помощник-нотариус по заместване на нотариус И. Д., видно от който адресатите на поканата не са се явили.

Като доказателство по делото е приета застрахователна полица № 440119215018146 за застраховка „Каско+“ за автомобил ***, модел ***, с рег. № ****, ИНПС VSSZZZ6JZGR052168 за периода от 17.12.2019 г. до 16.12.2020 г., комбинирана застрахователна полица № BG/06/119003339118 за периода от 13.12.2019 г. до 12.12.2020 г. /л.85-116/.

Като доказателство е прието писмо от НАП от 13.04.2023 г. /л. 339/, в което е посочено, че на [фирма] е извършена проверка за обхват от 01.12.2015 г. до 31.10.2021 г., към която не са приложени документи, свързани с разходи за платени граждански застраховки и автокаска на автомобил с рег. № ****

По делото са събрани гласни доказателства чрез разпит на свидетелите Д. О. П. – без

дела и родство със страните, С. Д. М. – брат на едноличния собственик на капитала на [фирма], Н. Г. А. – без дела и родство.

Свидетелят П. дава показания, че с И. и М. М. се познават от студентските години и впоследствие станали семейни приятели. Спомня си, че И. и М. закупили л.а. *** през 2015 г. от *** на черен петък, като го закупили много изгодно, защото имало грешка в офертата на сайта. Закупили го чрез фирма [фирма], впоследствие отишли при него да го застраховат, тъй като той се занимавал със застрахователна дейност. Впоследствие И. през зимата на 2015 г. му споделила, че тя ще придобие собствеността върху автомобила и имало подписан предварителен договор за прехвърлянето на правото на собственост. Спомня си, че премиите и застраховките за автомобила са заплащани от И., защото през 2014 г. М. се разболял тежко и спрял да работи, като И. изцяло издържала семейството и тя заплащала застраховките до 2019 г. Знае, че тя предимно е ползвала автомобила и го е поддържала. Знае, че след раздялата между съпрузите същите многократно са правили опити да се споразумеят извънсъдебно включително и по отношение на л.а. „***“, но не са успели. Документите във връзка със застраховките се издали на името на собственика на автомобила [фирма]. Свидетелят си спомня, че парите за застраховките винаги са носени на ръка или от И., или от М..

Съдът кредитира с доверие показанията на свидетеля П., доколкото същите са обективни и разкриват неговите лични непосредствени впечатления относно относими по делото обстоятелства. Липсват данни за предубеденост или заинтересованост на свидетеля. По отношение на показанията, че между И. и [фирма] има уговорка за прехвърляне на правото на собственост върху автомобила, съдът кредитира с доверие единствено времеви период, през който до свидетеля е достигнала тази информация, а именно – зимата на 2015 г., доколкото самият свидетел не е възприел лично уговорките между страните, а тази дава сведения пред съда за споделено му от И..

Свидетелят М. дава показания, че познава И. от 2004 г., когато е била приятелка на брат му М., а двамата И. и М. били заедно до 2019 г. Знае, че л.а. „***“ е собственост на М. и фирма [фирма], не е виждал документи за собственост, но това от разговори в семейството. Автомобилът бил закупен през 2015 г. от М. на фирма [фирма] Знае, че автомобилът е закупен от черен петък в *** като е имало грешка в цената и вместо в евро била посочена в лева, но М. се преборил да остане в лева. Знае, че М. е закупил автомобила, но не знае дали от неговия профил. Към 2014 г. знае, че М. е собственик на [фирма], но не знае как е придобил дяловете. До 2019 г. автомобилът се ползвал от М., като той го обслужвал за периода от 2015 г. до 2019 г. Обслужването включвало заплащането на застраховки и ремонт. Знае, че застраховките са плащани от М. на свидетеля П.. Не знае за уговорка автомобилът да се прехвърли на И.. Знач, че М. има два автомобила **** и „***“, като последните две години управлявал л.а. ****.

Съдът съобрази разпоредбата на чл. 172 ГПК и прецени показанията на свидетеля с оглед евентуалната му заинтересованост. Съдът счита, че показанията са достоверни в частта относно отношенията между М. и И. и автомобилите, които са ползвани от М., доколкото само тези обстоятелства са възприети от свидетеля лично. Обстоятелствата относно придобиването на автомобила и отношенията в [фирма] са му споделени и разказани, а той ги пресъздава пред съда. Освен това показанията му във връзка с капарирането на автомобила и водените преговори с *** се разколебават от представените и неоспорени от страна на [фирма] извлечения от електронната поща на И. М.. По отношение на обстоятелството, че е виждал брат си в офиса на свидетеля П., от което прави извод, че той е плащал премиите, липсват конкретни лично възприети обстоятелства бил ли е свидетел на плащания, колко често е виждал брат си в офиса, по отношение на кой автомобил е плащал премии.

Свидетелят А. дава показания, че познава едноличния собственик на капитала на

ответника от студентските години, а покрай него познава и съпругата му ищцата И.. Виждали са се с М. и семейството му по семейни събирания. Знае, че от 2014 -2015 г. дружеството [фирма] е собственост на М.. Разбрал за л.а. „*** ****“ скоро след като бил закупен и доколкото е запознат той бил собственост на [фирма], за това разбрал в началото на 2016 г. Спомня си, че с М. и И. се видели на 12.03.2016 г. на рожден ден на големия му син. Тогава И. споделила за големи перипетии през последните години, свързани със здравословното състояние на М., което значително се е влошило през лятото на 2014 г. Разказала още, че Мишо видял обявя в *** и много активно участвал в преговорите за закупуване на автомобил, видял, че имало грешка в цената на автомобила и решил да го капарира, като свидетелят не знае, с чии средства е капариран автомобилът. Спомня си, че в нито един момент от разговора и разказа по отношение на това как [фирма] е придобило автомобила не станало дума, че дружеството ще го продава, нито че някой от съпрузите ще ползва изключително автомобила. Самият свидетел споделя пред съда, че е виждал и двамата да управляват автомобила. Знае от М., че към настоящия момент И. ползва автомобила, след раздялата между страните. М. му е разказал, че е поискал автомобила от И., но тя отказала да му го върне и знае, че се води наказателно производство по тази причина. Знае, че И. има претенции към автомобила, но не знае на какво основание. След фактическата раздяла между страните е давал правни съвети на М., доколкото самият той е адвокат и практикува наказателно право, като не е участвал в преговори между страните, но е подпомагал М. при извършването на определени процедури във връзка с връщане на вещи, които М., твърди, че са негово собственост и неправомерно са задържани от И., за което свидетелят е получавал съответно възнаграждение.

Съдът намира, че при преценка на показанията на свидетеля следва да съобрази разпоредбата на чл. 172 ГПК. По отношение на обстоятелствата свързани с придобиването на автомобила съдът намира, че същите са разколебават от посочените по-горе извлечения от електронна поща, а и в нито един момент досега ответникът не е твърдял, че едноличният собственик на капитала М. М. е инициирал действия по закупуване на процесния автомобил, нито че е водил преговори за закупуването му на определена цена. Съдът кредитира с доверие показанията на свидетеля в частта, в която заявява, че е виждал и двамата съпрузи да управляват автомобила. По отношение на това кой упражнява фактическата власт върху автомобила в момента впечатленията на свидетеля не са преки и непосредствени, а той пресъздава казаното му от М.. Другите обстоятелства, споделени от свидетеля нямат значение по правния спор.

По делото е изслушано и прието като доказателство заключение по изготвената съдебноавтотехническа експертиа, което съдът намира за обективно дадено и професионално изготвено. Същото не е оспорено от страните. Съгласно заключението на вещото лице действителната стойност на л.а. ***, модел ***, с рег. № **** към 29.01.2016 г. е 22 746 лв., действителната стойност на л.а. ***, модел ***, с рег. № **** към датата на изготвяне на заключението /09.02.2023 г./ е 13 500 лв., а наемната цена за периода от 01.03.2019 г. до 13.01.2022 г. е 14 836 лв.

По делото е изслушана съдебно-счетоводна експертиза, чието заключение съдът кредитира като достоверно и професионално изготвено. Вещото лице е посочило, че при извършена справка в счетоводството на [фирма] са му представени само банкови извлечения и Годишни финансови отчети, но не и първични документи или счетоводни извлечения. В получено електронно писмо от младши счетоводител М . Г. от [фирма] е записано, че не е издадена фактура от [фирма] с получател И. М. на стойност 9 639,00лв. и такава не е осчетоводена. В получено електронно писмо от младши счетоводител М . Г. от [фирма] е записано, че поради неиздаването на фактура от [фирма] с получател И. М. за 9 639,00лв. няма документ за осчетоводяване и съответно няма документ за включване в Дневник за продажби по ЗДДС. Вещото лице е данните от банкова сметка с титуляр [фирма] в лева и е посочило, че на 08.12.2015 г. по сметката на дружеството са постъпили две суми (4 000лв. и

17 039лв.) от наредител И. М.. Видно от Главна книга по сметка 5031 „Разплащателна сметка -ПИБ в лева“, горепосочените суми са осчетоводени по Дебит на сметка 5031 и по Кредит на счетоводна сметка 117“Други резерви“. Сумите постъпили в [фирма] на 08.12.2015г. (4 000лв. и 17 039лв.) от наредител И. М. са осчетоводени по Дебит на сметка 5031„Разплащателна сметка -ПИБ в лева“ и по Кредит на счетоводна сметка 117“Други резерви“. В банковите извлечения е отразено, че сумите постъпили в [фирма] на 08.12.2015г. (4 000 лв. и 17 039 лв.) от наредител И. М. са на основание: „за сметка на М. М., вноска едноличен собственик“. От движението по банкова сметка с титуляр [фирма] в лева е видно, че на 04.01.2016 г. е изплатена сума в размер 11 400 лв. към получател И. М.. Видно от Главна книга по сметка 5031 „Разплащателна сметка -ПИБ в лева“, горепосочената сума е осчетоводена по Дебит на счетоводна сметка 117“Други резерви“ и по Кредит на счетоводна сметка сметка 5031. Сумиата 11 400лв., заплатена от [фирма] на 04.01.2016 г. към получател И. М. е осчетоводена по Дебит на сметка 117“Други резерви“ и по Кредит на счетоводна сметка 5031„Разплащателна сметка -ПИБ в лева“. В банковото извлечение е отразено, че сумата 11 400лв. наредена от [фирма] на 04.01.2016 г. към получателя И. М. с основание: „частично връщане по 134 ТЗ за М. М.“. От движението по банкова сметка с титуляр [фирма] в BGN е видно, че на 09.01.2016 г. е изплатена сума в размер 14 000лв. към получател И. М.. Видно от Главна книга по сметка 5031 „Разплащателна сметка -ПИБ в лева“, горепосочената сума е осчетоводена по Дебит на счетоводна сметка 117“Други резерви“ и по Кредит на счетоводна сметка сметка 5031. Сумата 14 000лв., заплатена от [фирма] на 09.01.2016г. към получател И. М. е осчетоводена по Дебит на сметка 117“Други резерви“ и по Кредит на счетоводна сметка 5031„Разплащателна сметка -ПИБ в лева“. В банковото извлечение е отразено, че сумата 14 000лв. наредена от [фирма] на 09.01.2016г. към получател И. М. е на основание: „частично връщане по 134 ТЗ за М. М.“. От движението по банкова сметка с титуляр [фирма] в BGN е видно, че на 11.01.2016г. изплатена сума в размер 14 990лв. към получател И. М.. Видно от Главна книга по сметка 5031 „Разплащателна сметка -ПИБ в лева“, горепосочената сума е осчетоводена по Дебит на счетоводна сметка 117“Други резерви“ и по Кредит на счетоводна сметка сметка 5031. Сумата 14 990лв., заплатена от [фирма] на 11.01.2016г. към получател И. М. е осчетоводена по Дебит на сметка 117“Други резерви“ и по Кредит на счетоводна сметка 5031„Разплащателна сметка -ПИБ в лева“. В банковото извлечение е отразено, че сумата 14990лв. наредена от [фирма] на 11.01.2016г. към получател И. М. е на основание: „частично връщане по 134“. Видно от отчет по сметка в BGN с **** с титуляр И. М., че сумите в размер на 14000лв. на 09.01.2016г., 11400лв. на 04.01.2016г. и 14990лв. на 11.01.2016г. постъпили по горепосочената банковата сметка. В периода от 01.12.2015г. до 31.01.2016г. движението по банковата сметка на [фирма] в BGN с ***** **, са налични следните парични операции: на 08.12.2015г. е постъпила сума в размер 4000лв. от наредител И. М.; на 08.12.2015г. е постъпила сума в размер 17039лв. от наредител И. М.; на 16.12.2015г. е постъпила сума в размер 11491лв. от наредител [фирма]. /Общо постъпления: 32 530лв./ На 08.12.2015г. е нареден превод от банковата сметка на [фирма] към [фирма] в размер 23277лв., след което остатъкът по банковата сметка на [фирма] в BGN с ***** след горепосочените извършени платежни операции е 9 253лв. Началната наличност по банкова сметка с титуляр [фирма] в BGN с ***** към 07.12.2015г. е 2538,50лв. От движението е видно, че на 08.12.2015г. са постъпили две суми (4000лв. и 17039лв.) от наредител И. М.. Общата наличност по сметката е 23577,50лв. На същата дата е извършен превод към [фирма] в размер 23277лв., като по сметката е останала наличност в размер 300,50лв. Видно, че паричните суми, получени от ищцата са използвани за превода към [фирма]. След посочените разплащания е наличен остатък по банковата сметка в размер 9253лв. Сумата е била задържана и налична по банковата сметка до 04.01.2016г., когато е използвана за плащането от страна на [фирма] към И. М.. След преглед на банковата сметка на [фирма] в BGN с ***** за периода от 01.12.2015г. до 03.07.2019г.

както и на банкова сметка на [фирма] в EUR с ***** за период 01.03.2010г. – 16.08.2018г. се установи, че няма заплащани суми за поддръжка, сервиз, обслужване, данъци свързани с процесното МПС. На 16.12.2015 г. по банковата сметка на [фирма] в BGN с ***** е постъпила сума в размер 11491лв. от наредител [фирма] на основание: „Payment of compensation agreement“. Размерът на мораторната лихва върху всяка от претенциите за обезщетение за ползване на лекия автомобил, съобразно изчисленията на вещото лице по САТЕ, за периода от 01.03.2019г. до 13.01.2022г. е **2177,45лв.**

Други допустими и относими доказателства не са събрани по делото.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 ГПК във връзка с наведените в исковата молба доводи и възраженията на ответника, намира от правна страна следното:

Предявеният конститутивен иск от И. И. М. срещу [фирма] е с правна квалификация: чл. 19, ал. 3 ЗЗД и уважаването му е обусловено от установяване на следните предпоставки при условията на пълно и главно доказване: 1) че е сключен валиден предварителен договор с посоченото в исковата молба съдържание и на посочената в исковата молба дата; 2) предварителният договор да съдържа уговорки относно съществените условия на окончателния договор - индивидуализация на продавания лек автомобил и неговата цена, 3) ищцата да е изправна страна по предварителния договор; 4) задължението на ответника за прехвърляне на правото на собственост да е с настъпил падеж, 5) продавачът да е собственик на продаваната вещ.

Предявеният осъдителен иск от И. И. М. срещу [фирма] е с правна квалификация: чл. 92, ал. 1 ЗЗД и уважаването му е обусловено от установяване на следните предпоставки при условията на пълно и главно доказване: 1) валидно сключен предварителен договор; 2) изпълнение на задълженията по договора; 3) валидно уговорена неустоечна клауза; 4) настъпване на обстоятелствата, обуславящи ангажирането отговорността на ответника в претендираните размери.

Предявения при условията на евентуалност от И. И. М. срещу [фирма] осъдителен иск намира правната си квалификация в л. 19, ал. 3 ЗЗД иск с правна квалификация: чл. 55, ал. 1, предл. 1 ЗЗД, като уважаването му е обусловено от установяване на следните предпоставки: че е платила претендираната сума в размер на 9639 лв. на ответника, както и, че ответникът действително я е получил. Наюална липса на основание

Предявени са насрещни осъдителни икове от [фирма] срещу И. И. М. са с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД и уважаването им е обусловено от следните предпоставки: да се установи при условията на пълно и главно доказване, че ответницата по насрещния иск е ползвала процесния лек автомобил – при начална липса на основание, както и, че ищецът е заплатил на трето за настоящото производство лице сума в размер на 4 273.66 лв. за разходи за сключване на застраховка „Каско“ на л.а. „*** ****“ с рег. No **** за периода 17.12.2015 г. - 11.07.2022 г. и сума в размер на 1470.93 лв. за разходи за сключване на застраховка Гражданска отговорност на л. а. „*** ****“ с рег. No **** за периода 17.12.2015 г. - 11.07.2022 г. – при положение че автомобилът в този период е ползван от ответницата по насрещния иск при начална липсва на основание, т. е. обедняване на ищеца и обогатяване на ответницата, при липса на основание за разместването на имуществените блага, връзката помежду им, както и размера на обедняването и обогатяването, изпадането на ответницата в забава относно претенцията за ползване на процесния автомобил без основание и размера на вземанията.

Във връзка с насрещните икове ответницата И. И. М. по тях е направила възражение за прихващане със заплатени суми за застраховка „Гражданска отговорност“ за процесния автомобил „*** ****“, в размер на 1754,49 лв., които суми са заплатени в периода 2015 г. – 2022 г.; заплатени суми за застраховка „Каско“ за процесния автомобил „*** ****“, в размер на 4884,42 лв., които суми са заплатени за застраховки Каско, сключени в периода 2015г. –

2022г.; заплатени суми за обслужване, ремонт и поддръжка на процесния автомобил „*** ***, в размер на 963,83 лв., заплатени в периода 06.10.2016г. – 08.11.2019г. на [фирма] ООД и [фирма].; за заплатени суми за данъци за процесния автомобил „*** ***, в размер на 216,79 лв., заплатени в периода 05.01.2016г. - 07.02.2022г. Правната квалификация на възраженията за прихващане е чл. 79 ЗЗД, а при евентуалност чл. 59 ЗЗД, като уважаването на възраженията е обусловено от установяването на сключването на процесния предварителен договор с уговорка, че тези сми се дължат от продавача, както и че тези разходи са в действителност направени, а при респективно при условията на евентуалност, че е заплатила на трети за настоящото производство лица сумите предмет за възраженията за прихващане - за застрахователни премии, обслужване, ремонт, поддръжка и данъци на процесното МПС, при положение, че автомобилът е собственост на ответника по първоначалните иски [фирма], т. е. обедняване на лицето направило възражението за прихващане и обогатяване на [фирма], при липса на основание за разместване на имуществените блага връзката помежду им, както и размера на обедняването и обогатяването.

По иска с правно основание чл. 19, ал. 3 ЗЗД:

Настоящият състав при преценка на събираните писмени, гласни доказателства, както и заключението на приетата ССЧЕ и като съобрази твърденията на страните намира, че на 29.01.2016 г. е сключен валиден предварителен договор.

На първо място следва да се отбележи, че при тълкуване на действителните фактически отношения между страните следва да се вземе предвид, че те имат качеството на свързани лица по смисъла на §1 от ТЗ. В случая И. И. М. и М. Д. М. са били съпрузи към датата на сключване на предварителния договор, като около година преди това едноличния собственик на капитала на [фирма] И. И. М. е прехвърлила на дяловете си на съпруга си М. Д. М.. В същия момент с решение на едноличния собственик на капитала тя е заличена като управител на дружеството и на нейно място управлението е възложено на майка ѝ Ил. Р. И., която е била законен представител на дружеството до 2019 г. Съдът намира, че при разрешаване на правния спор следва да изхожда от тези отношения между физическите лица, които участват в собствеността на дружествените дялове и управлението на [фирма].

От представения и приет като доказателство по делото предварителен договор от 29.01.2016 г. за продажба на процесния лек автомобил „*** ***, се установява волята на страните да се задължат да прехвърлят собствеността върху автомобила. В срока за отговор на исковата молба ответникът не е оспорил автентичността на документа, т.е. в преклузивния за това срок не е оспорена истинността на подписа на законния представител на [фирма]. При това положение и съдът впоследствие е приел, че е излишно да бъде сверяван оригинала на документа, в който се съдържа процесния предварителен договор. Самият ответник в отговора на исковата молба заявява, че договорът е подписан от Ил. Р. И. в качеството ѝ на управител на [фирма].

Ответникът е оспорил истинността на съдържанието на предварителния договор, като е заявил, че направените волеизявления са симулативни. Този довод остана недоказан по делото. При преценка на всички събрани доказателства и установените по делото факти, съдът приема, че инициатор на покупката на автомобила е била именно ищцата И. М.. Тя е предприела действия по капарирането на автомобила и тя е провеждала преговори с търговеца ***, от чиято кампания е закупен автомобилът, като по делото не се доказва конкретни действия от управителя на [фирма] във връзка със закупуването на автомобила. Действително в качеството им на съпрузи към момента на капарирането И. и М. М.и вероятно са обсъждали покупката и отношенията във връзка с автомобила, но тези съображения са без правно значение, доколкото законен представител и управляващ дружеството е била Ил. Р. И.. Ето защо и съдът намира, че по неизяснена по делото причина, юридическото лице, което е свързано с И. и М. М.и, е закупило процесния

автомобил. Волята на И. И. М. и [фирма] да се прехвърли автомобила в полза на физическото лице се установява при съвкупното и взаимосвързано тълкуване на процесния предварителен договор във връзка с всички останали косвени доказателства по делото и установени факти, а именно, че И. М. е заплатила капарото, тя е водила преговорите, предоставила чрез банков превод парични средства в полза на [фирма] /макар и с друго основание/, които непосредствено след това са използвани за плащането на цената по договора за покупко продажба с [фирма] ООД, връщането на получената като обезщетение сума от [фирма] в полза на [фирма] и превеждането ѝ по сметка на И. М., издаването на пълномощно от управителя на [фирма] в полза на съпрузите И. и М. М. и непосредствено след сключването на договора за продажба и овластяването им да управляват автомобила и дори да се разпореждат с него, поддръжката на автомобила от страна на И. И. М., заплащането на разноски свързани с него и управлението му.

По отношение на възражението, че договорът е антидатиран, съдът намира същото за недоказано. От разпита на свидетеля П. се установи, че още през зимата на 2015 г. той е разбрал за уговорки относно предварителен договор и прехвърлянето на собствеността на автомобила на И. М.. Не беше проведено никакво насрещно доказване, което да разколебае данните за сключен предварителен договор. Действително свидетелят говори за 2015 г., но уточнява, че има предвид зимата и с оглед датата на сключването на договора 29.01.2016 г., съдът намира, че същата е установена по делото. При това положение оспорената дата на документа е установена с други доказателствени средства, а не е счета за достоверна /Решение № 41 от 2.06.2023 г. на ВКС по к. гр. д. № 3873/2022 г., Решение № 32 от 18.06.2019 г. на ВКС по т. д. № 1109/2018 г., I т. о., ТК./, още повече, че в случая [фирма] няма качеството „трето лице“, доколкото е страна по договора, представлявана от законния си представител.

Възражението, че в случая управителят на [фирма], сключвайки процесния предварителен договор от 29.01.2016 г., е действал във вреда на представлявното дружество по арг. от чл. 40 ЗЗД, съдът намира същото за неоснователно. Правомощията на управителя да извършва определени действия произтичат от законовото му представителство като орган на дружеството с ограничена отговорност ([чл. 135, ал. 1, т. 2 ТЗ](#)) и поради това се определят с дружествения договор и закона, а в случаите на възлагане с договор за управление и при съобразяване с обема на дадения мандат. Независимо от вида на правоотношението между дружеството с ограничена отговорност и неговия управител, избраният с негово съгласие и вписан в търговския регистър управител на търговското дружество придобива в пълен обем правомощията и представителната власт, които законът предвижда за уреждане на отношенията с трети за дружеството лица. Дружеството с ограничена отговорност формира и изразява общата воля на съдружниците чрез своите органи /респективно волята на едноличния собственик на капитала в ЕООД/, поради което действията на управителя са подчинени на взетите решения от общото събрание на дружеството /респективно на решенията на едноличния собственик на капитала/, но имат значение само във вътрешните им отношения, тъй като обвързват дружеството. По отношение на третите лица, ограниченията на представителната власт на управителя нямат действие, освен при няколко управители ([чл. 141, ал. 2 ТЗ](#)). При неизпълнение на задълженията от дейността му като орган на дружеството в закона е предвидена специална имуществена отговорност на управителя, която се отличава от общата отговорност за вреди при неизпълнение, тъй като възниква не за всички вреди, а само за тези от тях, които са резултат от неизпълнение на задълженията му по възложения мандат. Управителят изпълнява правомощията на орган на дружеството, въз основа на дружествения договор, решенията на общото събрание на съдружниците и на закона, поради което отговорността му за причинените на дружеството вреди може да бъде ангажирана единствено по реда на [чл. 145 ТЗ](#), а не по общите правила на [ЗЗД](#). Разпоредбата на [чл. 40 ЗЗД](#) не се прилага в случаите, когато представителят е управител на търговско дружество, който изпълнява правомощия на орган на дружеството и

изразява общата воля на съдружниците. Разпоредбата на чл. 40 ЗЗД не се прилага при органното представителство на търговските дружества, т. е. в случаите, когато представителят е управител на търговско дружество, който изпълнява правомощия на орган на дружеството и изразява общата воля на съдружниците или волята на едноличния собственик на капитала /Решение № 232 от 16.11.2018 г. на ВКС по гр. д. № 3745/2017 г., IV г. о., ГК/. Ето защо и правата на третите лица, договоряли със законния представител на търговско дружество не могат да бъдат засегнати.

Освен това само за допълнение на мотивите във връзка с вече посоченото, че отношенията предмет на изследване по настоящото дело са такива между свързани лица, в случая както кандидат купувачът, така и законният представител на кандидат продавача и едноличният собственик на капитала му са били наясно на каква цена и при какви условия във връзка с осъществената грешка при кампания черен петък е придобит автомобила от [фирма]. Така че договорената продажна цена макар и да не съответства на действителната пазарна цена е съобразена с установените факти и обстоятелства относно придобиването на автомобила.

Следва да бъде отбелязано още, че нито законът, нито съдебната практика изискват предварителен договор за продажба на лек автомобил между физическо лице и търговец да бъде подписан на всяка страница.

Процесният предварителният договор от 29.01.2016 г. съдържа уговорки относно съществените условия на окончателния договор - индивидуализация на продавания лек автомобил и неговата цена. Страните не спорят, че предмет на предварителния договор е процения лек автомобил „*** ****“, както и че е договорена продажна цена в размер на 9 639 лв., която изцяло е изплатена от купувача видно от заключението по изслушаната ССЧЕ. Установено е, че И. И. М. е предоставила парични средства на [фирма], които са използвани за закупуване на процесния автомобил от [фирма] ООД, доколкото от изслушаната експертиза не се установи различно разпореждане с парични средства на дружеството. Независимо от основаниято, с което са преведени сумите от И. И. М. при тълкуване на всички събрани доказателства и установените факти, че по сметка на дружеството не е имало други средства, достатъчни за закупуването на автомобила и времеви период на постъпване на сумите и плащане на цената на автомобила, може да се направи извод, че именно тя е осигурила средствата за закупуването му. Освен това веднага след изплащане на обезщетението от ***, платената сума изцяло е преведена на И. И. М., т.е. реално ищцата е платила договорената цена на автомобила и това е отразено в договора. Още повече, че самият договор служи като разписка за получаването на сумата, доколкото чл. 2.1. е посочено, че сумата е изцяло платена на 08.12.2015 г.

Съгласно чл. 3.2. от предварителния договор от 29.01.2016 г. собствеността върху автомобила ще бъде прехвърлена на купувача в срок най-късно до 5 годни от подписването му. Към настоящия момент срокът е изтекъл, като липсват твърдения задълженията на продавача да са изпълнение. От приетия като доказателство по делото констативен протокол, съставен от нотариус В. Ч., се установява, че продавачът не е изпълнил задълженията си и на крайната фиксирана дата 11.01.2021 г., като не се е явил в кантората на нотариуса за сключване на окончателен договор, поради което съдът намира за доказан настъпил падеж на договора.

Страните не спорят и този факт, че собственик на процесния автомобил към настоящия момент е [фирма], е приет за установен по делото.

При това положение съдът намира искът с правно основание чл. 19, ал. 3 ЗЗД за доказан, поради което същия следва да бъде уважен.

С оглед уважаването на главния иск, съдът следва да се произнесе по предявения **иск с правно основание чл. 92, ал. 1 ЗЗД** за заплащане на неустойка вследствие на неявяване на продавача съгласно договореното в чл. 3.2 от предварителния договор. Съгласно чл. 6.1 от

сключения договор при забава на продавача, при отказ на продавача и/или неявяване на продавача съгласно договореното в чл. 3.2 да прехвърли автомобила предмет на този договор, последният дължи връщане на заплатената цена в двоен размер. В исковата молба И. И. М. заявява, че претендира неустойка във връзка с неявяването на ответника в кантората на нотариус Ч. за прехвърляне на автомобила, това е правопораждащият факт на който тя основава правата си, а не забавата на продавача. Сама по себе си неустойката представлява обезщетение за вреди от неизпълнението, като в случай на уговорена неустойка, не се доказват вредите. Присъждането на неустойка за неизпълнение при условие, че договорът бива обявен за окончателен е недопустимо от правния ред и противоречи на добрите нрави, поради което и съдът намира, че искът следва да бъде оставен без уважение.

С оглед уважаването на иска с правно основание чл. 19, ал. 3 ЗЗД, съдът следва да разгледа насрещните осъдителни иски от [фирма] срещу И. И. М. са с **правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД** за сумите от 4 273.66 лв. за разходи за сключване на застраховка „Каско“ на л.а. „*** ***“ с рег. No **** за периода 17.12.2015 г. - 11.07.2022 г. и сума в размер на 1470.93 лв. за разходи за сключване на застраховка Гражданска отговорност на л. а. „*** ***“ с рег. No **** за периода 17.12.2015 г. - 11.07.2022 г. Съгласно чл. 4.3. от сключения предварителен договор от 29.01.2016 г. продавачът се задължава да заплаща всички разноски свързани с нормалната употреба и поддържа на автомобила, включително но не само застраховка гражданска отговорност, застраховка автокаска, закупуване и смяна на гуми, подмяна на консумативи и ремонти. За да бъдат уважени предявените иски следва на първо място да се докаже, че действително ищецът е сторил претендираните разноски, такива доказателства по делото обаче не събраха. Напротив от изслушаната ССЧЕ се установи, че няма никакви доказателства установяващи плащания по тези пера със задължено лице „Мидера“, а от гласните доказателства се установи, че разходите за застраховки са плащали винагот съпрузите И. и М. М.и на ръка лично. При това положение, а и доколкото сключеният договор възлага в тежест на продавача да поема тези разходи, съдът намира исковите за неоснователни и недоказани, поради което същите следва да бъдат отхвърлени.

По разноските:

Съгласно чл. 78, ал. 1 ГПК заплатените от ищеца такси, разноски по производството и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, се заплащат от ответника съразмерно с уважената част от иска. Доколкото единият от обективно кумулативно съединените иски е уважен в тежест на ищцата следва да бъдат присъдени половината от сторените, съгласно спийк по чл. 80 ГПК, и доказани от нея разноски в общ размер на 1825, 11лв.

Водим от горното, **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД**

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА ОКОНЧАТЕЛЕН сключения между [фирма] с ЕИК *** и И. И. М. с ЕГН ***** предварителен договор от 29.01.2016 г. за продажба на лек автомобил марка „***“, модел „***“, рег. № ****, ИНПС VSSZZZ6JZGR052168 на основание чл. 19, ал. 3 ЗЗД.

ОСЪЖДА И. И. М. с ЕГН ***** да заплати на ***, на основание чл. 364, ал. 1 ГПК, сумата от 405 лв., представляваща местен данък за възмездно придобиване на МПС-та, както и по сметка на Софийски районен съд, сумата от 200 лв., представляваща нотариална такса за прехвърляне на собствеността.

ДА СЕ ИЗДАДЕ на основание чл. 364, ал. 2 ГПК заверен препис от съдебното решение на страните след представяне от ищеца на доказателства за заплащане на

дължимите местен данък и държавна такса и на удостоверение за липса на неплатени данъчни задължения (пътен данък) за МПС.

ОТХВЪРЛЯ предявения от И. И. М. с ЕГН ***** срещу [фирма] с ЕИК *** и с к с правно основание чл. 92, ал. 1 ЗЗД за заплащане на сумата от 19 278 лв. представляваща неустойка на основание чл. 6.1. от предварителен договор от 29.01.2016 г.

ОТХВЪРЛЯ предявените от [фирма] с ЕИК *** срещу И. И. М. с ЕГН ***** искове с правно основание *правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД* за сумите от 4 273.66 лв. за разходи за сключване на застраховка „Каско“ на л.а. „*** ****“ с рег. No **** за периода 17.12.2015 г. - 11.07.2022 г. и сума в размер на 1470.93 лв. за разходи за сключване на застраховка Гражданска отговорност на л. а. „*** ****“ с рег. No **** за периода 17.12.2015 г. - 11.07.2022 г.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК *** на основание чл. 78, ал. 1 ГПК да заплати на И. И. М. с ЕГН ***** сумата от **1 825, 11 лв.**, представляваща съдебни разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____